

aabne Batterier, naar Skibene komme nær. Til at optage Kampen med dem maa vi have Styks af samme Bestaaffenhed. Vi have, tror jeg, 14 Stykker, det er ikke Meget. Dernæst kommer jeg til Kontoen for Munderingsfager, som det glæder mig, at Mindretallet er gaaet med til i Mar. Der er jo tidligere, navnlig forrige Mar, gjort opmærksom paa, at Grunden til, at disse Forlangende om Penge til Munderingsfager, ere komne frem, er den, at ved Hærens Udvidelse ved Hærløvsstilløget af 1880 fik vi ikke en tilsvarende Udvidelse paa den Konto. Der var dog den Gang flere Gange gjort opmærksom paa, at Slidet paa Klæderne vilde blive større i Fremtiden, fordi der kom flere Folk ind, og derfor skulde man ogsaa, for at have en ordentlig Forsyning, den Gang have begyndt med at anskaffe for en 4—500,000, og det blev der ogsaa forlangt, men det blev negtet. Da man nu ikke fik det den Gang, er Beholdningen efterhaanden gaaet grædvis nedad, og nu ere vi komne til det Standpunkt, at vi maa opad igjen, hvis vi ikke overfor en Krig skulle komme i en Kamalitet med Hensyn til Beklædningsystemet. Derfor hensætter jeg til Udvalget eventuelt at forhandle med det andet Thing om denne Sag. — Jeg glemte at omtale under § 22 Kontoen L. k., som angaar Seletoisbeholdningen. Dermed forholder Sagen sig akkurat paa samme Maade. Der forlanges nu 10,000 Kr. mere, og Grunden er den, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) meget rigtig gjorde opmærksom paa, at den oprindelige Bevilling, som var 10,000 Daler, havde viist sig i Løbet af en Række Aar ikke at kunne forhindres Beholdningerne fra at blive daarligere og daarligere. Derfor kom der for 3 Aar siden Forslag om en større Anskaffelse een Gang for alle, og Udvalget var ved at gaa ind paa det i 1885 i Fællesudvalget. Altsaa, da maa man dog have anerkjendt Berettigelsen af dette Forlangende. Nu er Forholdet bragt til Veie. I 3 Aar have vi haft disse Bevillinger; men nu ere vi paa det gamle Standpunkt igjen. Skulle vi da nu atter glide nedad, eller skulle vi sige Stop ved at give en passende aarlig Bevilling? Der vil ikke være nogen Ulykke i, at disse 10,000 Kr. negtes nu, men saa glide vi nedad, og saa vil der om et Par Aar komme Forlangende om et Beløb af 50—60,000 Kr. Jeg tror derfor, det vilde være rigtigt at bevilge disse 10,000 Kr. allerede nu, og jeg tror, det er et underligt Dødblik at lade noget Saadant som Seletoiet forfalde. Jeg tror, at det er en Tid, hvor man skal have sit Kram i Dr-

den, og navnlig naar man ingen Fæstning har, maa man have den mobile Hær saa meget bedre forsynet og i god Orden. Der staar endnu kun tilbage at omtale Forslaget under Nr. 189, som gaar ud paa at negte 100,000 Kr., der ere foreslaaede anvendte til Retablering af det i sin Tid bestaaende „Fond for Landfadetkorpset“. Jeg skal kun udtale mig ganske kort derom, idet jeg kan give det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) og Mindretallet Ret i, at det Heldigste vilde være, at der forelaa en retslig Afgjørelse. Men Sagen er den, at selv om dette Spørgsmaal ikke kan blive afgjort ved Retten, er der dog en Mulighed for, at der var megen Billighed, der talte for at retablere dette Fond. Det Hele er et meget kompliceret Spørgsmaal, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa. Det er iøvrigt en gammel Sag, der ofte er omtalt, at Officerer fra Landkadetakademiet havde den Ret, at deres Sønner kom ind som virkelige Kadetter der, hvor de havde fri Udenvisning og fik Ekvipering, naar de gik ud derfra — medens Andre ikke havde den Ret; og denne Ret havde de erhvervet sig dels ved visse Gaver, der vare ydede, og hvorved der danledes visse Fonde, og derved, at Officererne hver især betalte den saakaldte Skillingsafgift, det vil sige en Skilling af hver Daler, deres Lønning udgjorde, fra 1757 af. Den blev virkelig indeholdt i deres Løn lige indtil Slutningen af Aarhundredet. Saa, ved en eller anden Leilighed, under vanskelige Forhold ophørte det; men der kom nye Lønningsbestemmelser, og der blev dette Afdrag betragtet som indeholdt i Lønnen, saa dette Forhold har fortsat sig lige til den sidste Lønningslov. Der stod udtrykkelig, at dette Beløb betragtedes som indeholdt i Lønnen, altsaa strengt taget betale Officererne det endnu den Dag i Dag. Det Hele kan løbe op til en 20,000 Kr. om Aaret, der ganske vist faktisk ikke blive holdte tilbage, men dog kan betragtes som indeholdte. Det er derpaa, at egentlig Retstrævet eller Billighedsstrævet hviler. Om det er et Retstrævet eller Billighedsstrævet, er vanskeligt at afgjøre, men jeg tror; at Enhver maa være paa det Reene med, at der er et Billighedsstrævet til Stede. Dette er ogsaa udtalt i Repræsentationen tidligere, da Sagen først kom op i Halvtredserne, af den daværende Krigsminister, at dette var en Uret, Officersstanden havde lidt. Den Gang henviste man til at saae Sagen ordnet, naar man fik den nye Officersskole. Der var nemlig den Gang nedsat en Kommission, som havde dette under Udarbeidelse, og den fremsatte da ogsaa et Forslag i saa Henseende, som forresten ikke